

Mikroradiče

Jazyk C pre mikroradiče - úvod

SLOVENSKÁ TECHNICKÁ UNIVERZITA V BRATISLAVE
FAKULTA ELEKTROTECHNIKY A INFORMATIKY
ÚSTAV ELEKTRONIKY A FOTONIKY
Laboratórium DSP a mikroradičov

- 1972 – objav C (Dennis Ritchie – AT&T Bell Labs)
- 1978 – publikovaná kniha „The C Programming Language“ – prvá špecifikácia jazyka
- 1989 – C89 štandard (známy ako ANSI C, resp. Standard C)
- 1990 – ANSI C prebraný ISO, známy ako C90
- 1999 – C99
- 2007 – práca na novom štandarde C - C1X

- C je minimalistický programovací jazyk na úrovni blízkej hardvéru
- Je určený pre systémové programovanie:
 - *OS (Linux), mikroradiče, DSP procesory: digitálne audio a TV systémy*
- Výhody
 - jednoduché jadro s podporou knižníc a minimalistickou množinou kľúčových slov
 - štruktúrované programovanie s jednoduchým systémom dátových typov
 - nízkoúrovňový prístup k pamäti pomocou smerníkov
- Nevýhody
 - nedostatočná typová kontrola
 - chýbajúca kontrola rozsahov premenných
 - automatické čistenie pamäte

*C makes it easy to shoot yourself in the foot; C++ makes it harder,
but when you do it blows your whole leg off.*

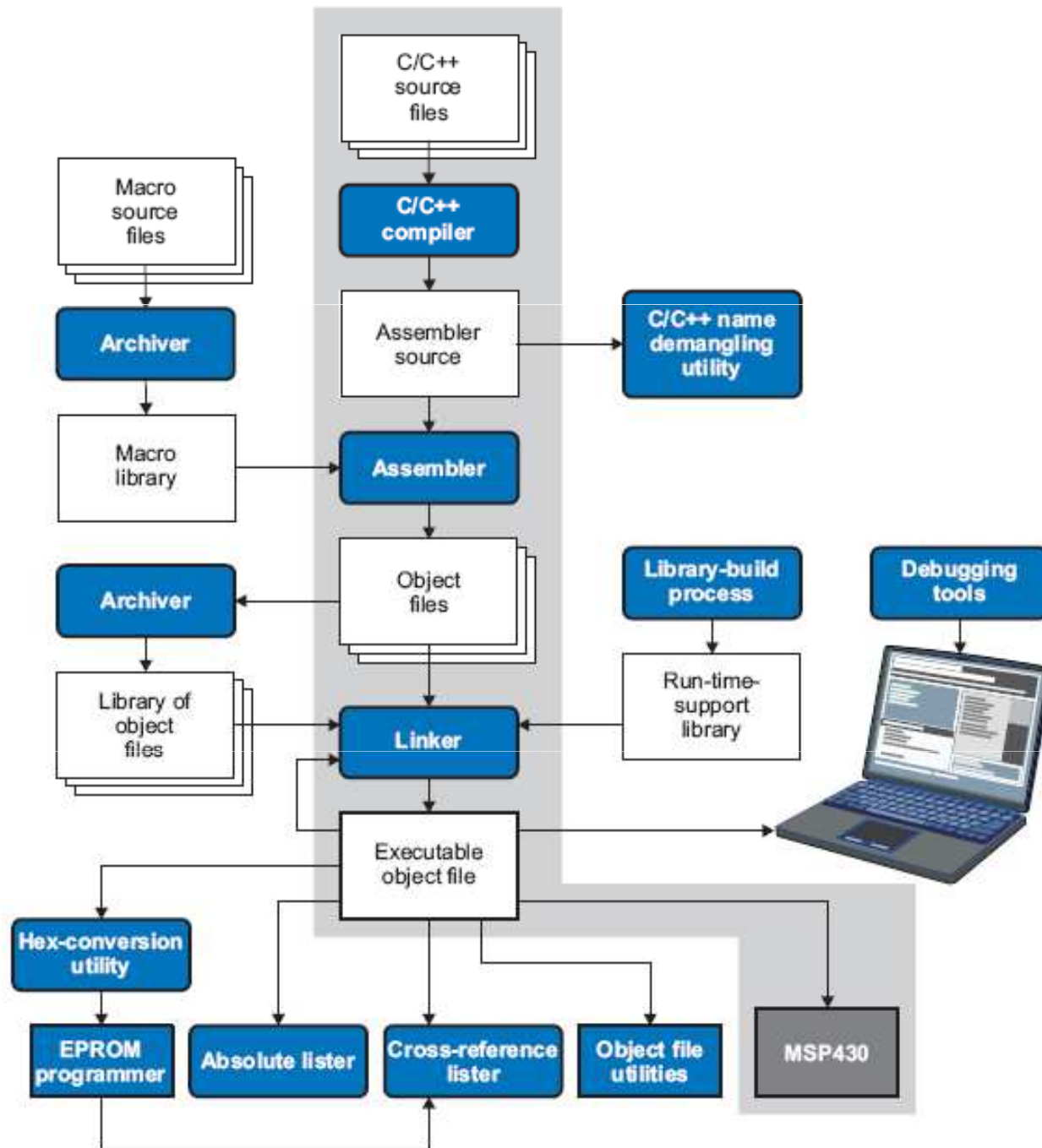
Bjarne Stroustrup

computer scientist and creator of the C++ programming language

- Programy pre malé systémy založené na mikroradičoch obvykle neobsahujú komplikované manipulácie so zložitými dátovými objektami.
- Zdrojový kód je skôr venovaný riadeniu periférnych modulov mikroradiča prostredníctvom riadiacich registrov a obsluhu interných a externých udalostí (prerušení).
- Dôležité sú bitové, bytové a slovné operácie.

:: Postupnosť pri vývoji softvéru pre procesory

S T U . .
.
. F E I .
.

/ Začínáme komentárom o obsahu súboru */*

*Príkazom **#include** vložíme požadované knižnice*

*Uvedieme **prototypy funkcií a deklarácie premenných***

definícia funkcie main()

{

telo funkcie

}

definícia d'alšej funkcie

{

telo funkcie

}

...

:: Komentáre

S T U . .
.
. F E I .
.

- komentáre: */* toto je jednoduchy komentar */*
- komentár môže zaberat' viacero riadkov:

/ tento komentar
zabera
niekolko riadkov*/*

- kompilátor komentáre ignoruje
- môžu sa objaviť kdekoľvek v kóde

:: Hlavičkové súbory

- hlavičkové súbory: konštanty, funkcie, deklarácie

`#include <stdio.h>` – prečíta obsah súboru `stdio.h`

`#include <msp430f169.h>` – konštanty, názvy registrov...

- `stdio.h`: štandardné I/O funkcie
- ďalšie dôležité hlavičkové súbory: `math.h`, `string.h`...

:: Deklarácia a inicializácia premenných

- všetky premenné musíme pred použitím v kóde deklarovať:

```
int n;  
float pi;
```

int – celočíselný dátový typ

float – dátový typ s plávajúcou desatinnou čiarkou

- **neinicializovaná premenná môže obsahovať ľubovoľnú hodnotu**
- inicializovať môžeme aj počas deklarácie:

```
float pi = 3.1415927;
```
- deklarovať a inicializovať môžeme viacero premenných naraz:

```
int a, b, c =0, d=4;
```

- predpokladajme, že x a y sú premené
- príklady výrazov:

$x+y$, $x-y$, $x*y$, x/y , $x\%y$

- jednoduchý príkaz:

$y = x+3*x/(y-4);$

- vo výrazoch môžeme používať numerické hodnoty
- bodkočiarka ukončuje príkaz (**nie riadok**)
- $x += y$, $x -= y$, $x *= y$, $x /= y$, $x \% = y$

:: Poradie operácií

- poradie operácií:

operátor	poradie vykonávania
+, - (znamienko)	R -> L
*, /, %	L -> R
+, -	L -> R
==, +=, -=, *=, /=, %=	R -> L

- zátvorkami môžeme poradie operácií upraviť
- pri pochybnostiach o priorite použijeme vždy zátvorky

:: Poradie operácií

S T U . .
.
. F E I .
.

- predpokladajme, že $x = 2.0$ a $y = 6.0$
- vyriešte príkaz `float z = x + 3 * x / (y - 4);`

:: Poradie operácií

- predpokladajme, že $x = 2.0$ a $y = 6.0$
- vyriešte príkaz `float z = x + 3 * x / (y - 4);`
- 1. najskôr vyjadríme výraz v zátvorkách
`float z = x+3*x/(y-4); float z = x+3*x/2.0;`
- 2. určíme násobky a podiely (L -> R)
`float z = x+3*x/2.0; float z = x+6.0/2.0; float z = x+3.0;`
- 3. vypočítame súčty a rozdiely
`float z = x+3.0; float z = 5.0;`

:: Prototypy funkcií

- všetky funkcie v zdrojovom kóde musia byť pred použitím tiež deklarované
- túto deklaráciu nazývame prototyp funkcie

```
int factorial (int);  
int factorial (int n);
```

- prototypy mnohých funkcií sa nachádzajú v štandardných hlavičkových súboroch
- prototypy vlastných funkcií je vhodné umiestniť do hlavičkoveho súboru a pomocou **#include** ho pripojiť k súboru obsahujúcemu funkciu **main()**

```
#include <display.h>
```


:: Prototypy funkcií

S T U . .
• • • • •
• F E I •
• • • • •

- všeobecná forma prototypu funkcie:

```
navratovy_typ nazov_funkcie(arg1, arg2, ...);
```

- argumenty: lokálne premenné, hodnoty, ktoré posiela volajúca funkcia
- návratová hodnota: hodnota, ktorá sa vráti volajúcej funkcii, keď volaná funkcia skončí
- void – prázdny typ, ktorým oznamujeme kompilátoru, že funkcia nemá návratovú hodnotu a/alebo argumenty

```
int rand(void);
```


:: Funkcia main()

S T U . .
.
. F E I .
.

- main(): vstupný bod programov v jazyku C
- dá sa povedať, že main() je hlavná slučka programu?
- najjednoduchšia verzia:
 - žiadne vstupy (prečo?)
 - výstup 0 pri úspešnom ukončení a nenulová hodnota v prípade chyby (má toto v prípade mikroradičov zmysel?)

```
int main(void);  
{  
}
```

```
void main(void);{}
```

definícia funkcie

```
{  
    deklarácia lokálnych premenných;  
    príkazy funkcie;  
}
```

- musí súhlasiť s prototypom (ak existuje)
- názvy premenných nemusia súhlasiť s prototypom
- za definíciou funkcie nie je bodkočiarka
- zložené zátvorky definujú **blok – ucelenú oblasť kódu**
- premenné deklarované v bloku existujú iba v danom bloku
- deklarácie premenných musia predchádzať príkazom

Dátový typ

Dátový typ objektu v pamäti určuje rozsah hodnôt, ktoré môže daný objekt obsahovať a typ operácií, ktoré je možné s objektom použiť

Operátory

Operátor špecifikuje manipuláciu s objektom (napr. numerické operácie vs. operácie s reťazcami)

Rozoznávame **tri druhy operátorov**:

- unárne (napr.: --, ++)
- binárne (napr.: +, -, *, /)
- ternárne (?:)

Výrazy

Výraz v programovacom jazyku predstavuje kombináciu hodnôt, premenných, operátorov a funkcií.

Premenná

Premenná je názov referencie k hodnote uloženej v pamäti alebo výrazu, ktorého hodnotu je možné určiť.

Napr.:

```
int x = 0, y = 0; y = x + 2;.
```

x, y sú premenné

y = x + 2 je výraz

+ je operátor

:: Pravidlá pre tvorbu názvov premenných

1. Názvy premenných môžu obsahovať
 - písmená,
 - číslice,
 - podčiarkovník (znak _) (break character)
2. Názvy premenných musia začínať písmenom.
3. Kľúčové slová jazyka C nemôžeme použiť ako názvy premenných.
4. Názvy premenných sú citlivé na veľkosť písmen:

`int x;` `int X` deklaruje dve rôzne premenné

:: Tvorba názvov premenných - kvíz

S T U . .
• • • • •
• F E I •
• • • • •

`int money$owed`

`int total_count`

`int score2`

`int 2nd_score`

`int while`

:: Tvorba názvov premenných - kvíz

S T U . .
· · · · ·
· F E I ·
· · · · ·

`int money$owed;` (**nesprávne: nemôže obsahovať \$**)

`int total_count` (**správne**)

`int score2` (**správne**)

`int 2nd_score` (**nesprávne: musí začínať písmenom**)

`int while` (**nesprávne: premenná nemôže byť kľúčovým slovom**)

Jazyk C má iba malý súbor dátových typov!

1. Numerické dátové typy (short, int, long, float, double)
2. Znakový dátový typ (char)
3. Užívateľsky definované dátové typy (struct, union)

:: Numerické dátové typy

S T U . .
.
. F E I . .
.

1. Neznamienkové numerické dátové typy majú približne dvojnásobný rozsah oproti znamienkovým.
2. Znamienkové a neznamienkové znaky sa odlišujú iba v prípade, keď sú použité v aritmetických výrazoch.

	signed	unsigned
short	short int x; short y;	unsigned short x; unsigned short int y;
default	int x;	unsigned int x;
long	long x;	unsigned long x;
float	float x;	N/A
double	double x;	N/A
char	char x; signed char x;	unsigned char x;

:: MSP430 C/C++ EABI

S T U . .
.
. F E I .
.

Type	Size	Alignment	Representation	Range	
				Minimum	Maximum
signed char	8 bits	8	Binary	-128	127
char	8 bits	8	ASCII	0 or -128 ⁽¹⁾	255 or 127 ⁽¹⁾
unsigned char	8 bits	8	Binary	0	255
bool (C99)	8 bits	8	Binary	0 (false)	1 (true)
_Bool (C99)	8 bits	8	Binary	0 (false)	1 (true)
bool (C++)	8 bits	8	Binary	0 (false)	1 (true)
short, signed short	16 bits	16	2s complement	-32 768	32 767
unsigned short	16 bits	16	Binary	0	65 535
int, signed int	16 bits	16	2s complement	-32 768	32 767
unsigned int	16 bits	16	Binary	0	65 535
long, signed long	32 bits	16	2s complement	-2 147 483 648	2 147 483 647
unsigned long	32 bits	16	Binary	0	4 294 967 295
long long, signed long long	64 bits	16	2s complement	-9 223 372 036 854 775 808	9 223 372 036 854 775 807
unsigned long long	64 bits	16	Binary	0	18 446 744 073 709 551 615
enum	varies ⁽²⁾	16	2s complement	varies	varies
float	32 bits	16	IEEE 32-bit	1.175 494e-38 ⁽³⁾	3.40 282 346e+38
double	64 bits	16	IEEE 64-bit	2.22 507 385e-308 ⁽³⁾	1.79 769 313e+308
long double	64 bits	16	IEEE 64-bit	2.22 507 385e-308 ⁽³⁾	1.79 769 313e+308

1. Kernighan B., Ritchie D.: Programovací jazyk C, Computer Press, 2006, ISBN: 80-251-0897-X
2. Herout, P.: Učebnice jazyka C, 4. vydání, Kopp, 2004, ISBN 80-7232-220-6
3. Texas Instruments, Inc.: MSP430 Optimizing C/C++ Compiler v.4.2 User's Guide (Rev. H)

Koniec prednášky

Jazyk C pre mikroradiče - úvod